

Rindert Kromhout & Natascha Stenvert

Mevrouw Das

en **Meneer Ping**

Leopold | Amsterdam

Het was niet te zien waar de tuin ophield en het huis begon.
Overal stonden planten en bloemen en geurige struiken.
Mevrouw Das woonde hier al jaren en ze was enorm
in haar nopjes.

Het was niet te zien waar het huis ophield en de tuin begon,
want alles was even wit en keurig. Meneer Ping was hier pas
komen wonen. Hij had zijn tuin opgeknapt, schoongeveegd
en gladgeboend en was zeer tevreden.

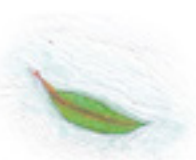
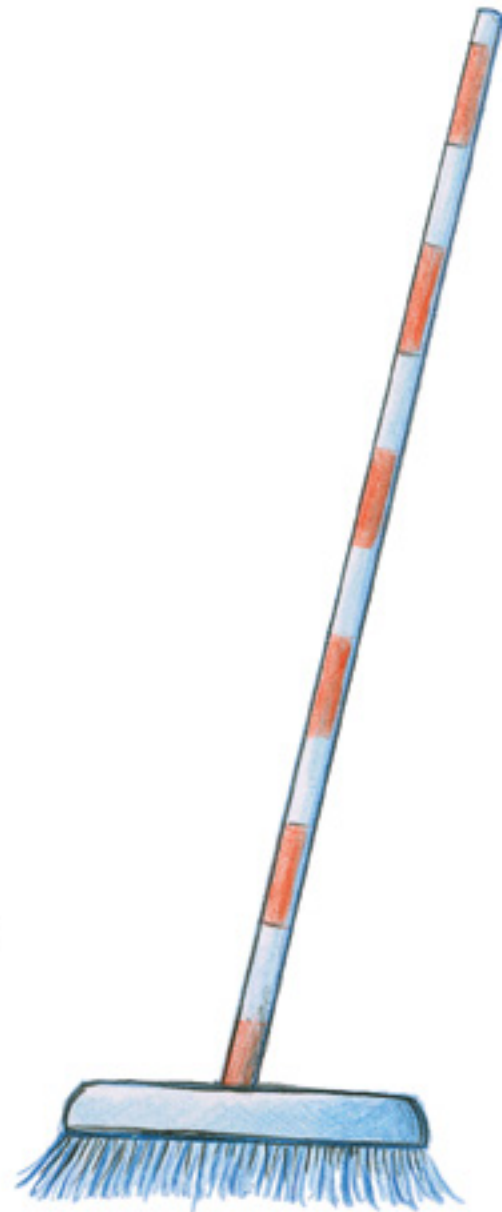
Op een ochtend, toen mevrouw Das onkruid aan het wieden was, kwam meneer Ping met een bezem naar buiten.
'Buurvrouw, wat is uw tuin weelderig,' zei hij vriendelijk.
'Dank u wel, buurman. Ik ben dol op mijn plantjes.'
'Maar eh... het zijn er wel veel, hè,' zei meneer Ping.
'Kijk, die daar groeien over het hekje heen en soms vallen er dorre bladeren op mijn tegels.'

‘Is het werkelijk?’ vroeg mevrouw Das. ‘Het spijt me, dat had ik niet gezien. Ik haal wel een paar plantjes weg. Zeg buurman, úw tuin ziet er kraakhelder uit.’ ‘Fijn dat u hem mooi vindt,’ antwoordde meneer Ping. ‘Ik ben elke dag aan het poetsen en vegen. Schone, gladde tegels glijden zo lekker.’ ‘Maar eh,’ begon mevrouw Das, ‘mag ik u een plant geven voor op die ijskast daar in de hoek van uw tuin? Het is zo fijn om naar een ijskast met een plant te kijken.’

‘O ja, vindt u dat fijn?’ vroeg meneer Ping. ‘Och, één plantje kan geen kwaad.’

Het had geregend en mevrouw Das liep met natte voeten soppend door haar tuin. Ze was op zoek naar wormen voor door de sla.

'Buurvrouw,' zei meneer Ping, die bij zijn muur met een emmer sop in de weer was, 'zal ik u een paar tegels geven om een paadje van te maken? Dan zakken uw voeten niet meer in de modder weg als het heeft geregend.'

Mevrouw Das keek naar haar voeten. 'Ja, dat is misschien wel een goed idee,' zei ze.

‘Ik krijg die duivenpoep gewoon niet weg geboend,’ mopperde meneer Ping. Mevrouw Das boog zich over het hekje. ‘Buurman, als u een paar geraniums en petunia’s aan de muur hangt, dan ziet u die duivenpoep niet meer.’ ‘Buurvrouw, laat ik dat dan maar doen. Die vieze vlekken zijn me al dagen een doorn in het oog.’